

betydeligt eller mindre betydeligt, men disse Tal giver dog et noget andet Indtryk end det foreløbige Referat fra det nævnte Møde. Dernæst tror jeg, at det ærede Medlem med sine Udtalelser kan komme lidt i Vanskelighed med nogle af sine Meningsfæller. Han har jo f. Eks. en Meningsfælle, det ærede 10de hovedstadsvalgte Medlem (Borgbjerg), som gentagne Gange har rost sig af, at han var den sidste Grundtvigianer, som holdt Fænen højt; og nu turde det være en Kendsgerning, at denne det ærede 10de hovedstadsvalgte Medlems Læremester, hvis Skolediscipel han vil være, var en uhyre god Kender og stor Elsker af den gamle Pagts Skrifter og de mosaiske Bud, han har endogsaa talt meget stærke Ord om, at det var farligt at tage disse Ting ud af Børnenes Bevidsthed, det vilde hævne sig paa Samfundet i det hele. Jeg mindes tillige, at det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) holdt en Tale for et Aars Tid siden her i Tinget, hvorved han rørte mit Hjærte dybt, idet han talte om, at det femte Bud skulde overholdes fuldt ud. Det ærede Medlem brugte det imod Kri-gen og anvendte meget stærke Ord derimod, saa stærke Ord, at jeg tænkte paa, det var uheldigt, den Gang de indre Uroligheder udbrød i et stort østligt Land, at de der ikke var kendte med den Fordømmelse, som det danske Socialdemokrati havde udtalt over Blodsudgydelse, af hvad Art nævnes kan. Dette Bud hører ogsaa til de mosaiske Bud, og det er der flere, der gør, som dog har Hævd endnu.

Jeg tror derfor ikke, at den Tid er ganske spildt, som bruges til at sætte Børn ind i Menneskeslægtens historiske Fortid. Og det er heller ikke spildt, at de bliver bekendt med de bedste Tanker, som saadanne Mænd har haft, der har staaet som Førere i det religiøse Livs Fremvækst. At det skulde bidrage særlig til, at Børnene ikke kunde blive tænksomme og finde sig til Rette her paa Jorden, tror jeg nu alligevel ikke rigtig. Jeg skal ikke spilde mange Ord derpaa, thi jeg mener, at det gælder baade i det fysiske og aandelige Liv, at vore Øjne ser ved Himlens Lys. Jeg kan citere en dansk Digter, der er en Kollega af det ærede Medlem. Han siger: Ak Tyge! Ak Kep-

ler! Ak Pascal! Ak Descartes! Ak Newton! Ak Faraday! Ak Pasteur! Han nævner i denne Forbindelse disse Mænd, der unægtelig har syslet baade med det gamle og det nye Testamente med stor Inderlighed, som Eksempler paa, at Mennesker alligevel kan finde sig ret godt til Rette paa Jorden. Disse Navne, Tyge — det er vor egen store Astronom — Kepler, Pascal, Descartes, Newton, Faraday og Pasteur, hører egentlig ikke til de smaa Aander, de hører til de store, men de har dog ikke generet sig for at staa som Læringer overfor disse tusindaargamle Sager og enkelte af dem overfor de hundredaargamle lutherske Sætninger.

Der er en anden Post vedrørende dette Budget, som jeg vil skænke en kort Omtale. Den angaar Foreningen af Danmarks Bogsamlinger og Bogsamlingskomiteen. Denne har jo hjemme her i København, medens Foreningen af Danmarks Bogsamlinger, som Navnet viser, er en Forening af Bogsamlinger, der findes trindt om i Landet. Jeg tror, der har været en Tendens, som vel nok har været ret udpræget endda, til, at Bogsamlingskomiteen ikke blot har villet være vejledende overfor Foreningen, men den har ogsaa villet indtage den Stilling at være mere bestemmende baade med Hensyn til Tilskuddet og Virkemaaden, end jeg anser for ganske heldigt. Foreningen af Danmarks Bogsamlinger opnaaede i sin Tid — og det var dens Ære — ved Forhandling med Forlagsboghandlerne, at disse Folkebogsamlinger fik 25 pCt. Rabat. Der blev sat den Betingelse, at Folkebogsamlingerne skulde sende deres Bestillingssedler til Foreningens Formand, som saa skulde sætte sin Godkendelse derpaa. Det er klart, at det havde en vis Betydning i Retning af at holde disse Foreninger samlede, at de havde en materiel Fordel ved at være knyttede sammen. Nu er det ordnet saaledes, at det er Dansk Bogsamlingskomité, som paasætter det Stempel, der giver Adgang til Rabat. Jeg tror imidlertid, at man derved har svækket Foreningen Danmarks Folkebogsamlinger. Dette Stempel kan nemlig paasættes ogsaa for Folkebogsamlinger, der ikke er Medlemmer af Hovedforeningen. Det hele er et Udslag af den Centraliseringstendens,